

Msc. Dresd.

Da. 58.

2
58

42

*. Inest tantum particula Nemesii libri de fato, a recentiori manu, uti mihi quidem videtur, Sec. XV. conscripta.

Δ.

Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐφέσου· ἐπιείκην μηδίας·

Οἱ τὴν ἀποφορὰ τῶν ἀφρων τὴν αἰτίαν τῶν ἡγομένων πάντ
ἐπιείκεις, οὐ μόνον ταῖς κοιναῖς ἐπιείκειαις ἀπομάχοντ^{αι}
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πολιτικὴν ἀχρηστον ἀποφάγουσιν· ἀτοπ
μὴν γὰρ οἰνόμοι· διεπὰ δὲ τὰ κολαστήρια· κολάζουσι τ^{ους}
μηδὲν αἰτίους· πρὸς ἄλλοι δὲ οἱ λόγοι καὶ οἱ ἔπαινοι· ἴσως
δὲ καὶ ἀδύνατον πάντων κατ' ἐπιείκειαν ἡγομένων· ὅθεν εἰς
ἀεὶ καὶ πρὸς αὐτὰς τῆς ἀρετῆς, πρὸς τῷ καὶ τὸν ὄντων ὄρ
γόνον μόνον ἀρίσκει τῆς ἀνώτερον πρὶ φορᾶς· ἔρται
τῆς γὰρ κινεῖται πρὸς τὰς ἀρετὰς· οὐ μόνον τὰ μηδὴν τ^{ους}
σώματος ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ψυχῆς διδόνοντα· εὐθὺς
οἱ ταῦτα λέγοντες, γὰρ εἴη μιν σωθῆναι ῥυθι καὶ τὴν
ἐνδεχομένην φύσιν· καὶ ὅπως οὐδὲν ἄλλο ἢ τῷ πάντε
λυμαίνοντα· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσπίδες· τοῖς μὲν κοίχ^{τοι}
τοῖς δὲ φονεῖ ἀποβαλομένοι· καὶ πρὸς τῶν ὁδῶν
εὐχόμενοι αὐτῶν ὅτι· τὴν αἰτίαν ἀποφάγουσιν· ἔρται κατε
σκάσειν· ἀτῶν κακῶν ἢ μὴ τὴν ἐπιφορὰν ὅθεν ἀ
γκῆς ἐπιτίθεισιν· ὡς μὲν μόνον ἐπι τῆς πολιτικῆς
ἴσως αἰτίαν τῶν ἀτοπῶν· ἀλλὰ καὶ τῶν μεγίστων
κακῶν αἰτίαν ἀποφάγουσιν τὸν γὰρ· πρὸς τῷ καὶ ἀδύνα
τον ἀποδύναται τὴν ἐπιφορὰν αὐτῶν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἀκούειν ὄνασκατον, πρὸς δὲ τὴν ἐχορτατὴν βλασφημίαν
καὶ τὴν ἀτοπίαν· οἱ δὲ λέγοντες ὅτι γὰρ εἴη μιν καὶ τὸ
κατ' ἐπιείκειαν σώζεσθαι, ἐκαστῶν τῶν ἡγομένων δὲ
δοθέντα κατ' ἐπιείκειαν ὡς τῷ ὕδατι τὸ ψῆμα· καὶ
ἐκαστῶν φύτ^{ων} τὸ ῥιζὸν δὲ κρῖ πρὸς φῆν· καὶ τῷ λίθ^ω
ῥιζὸν φῆν καὶ τῷ πνεύματι ῥιζὸν φῆν· ὅπως καὶ τῷ ζώ^ω
τοῦ κατὰ τὴν ἐπιείκειαν ὄντος· ὅταν δὲ ἐκ τῶν τῶν τ^{ων} ὄρ

μηδὲν δὲν ἐπέσητων βέβαιον καθ' ἑμὴν μνήνην τότε τοῦ ἀποπέ
ρήσον ἐφ' ἡμῶν ἔργα. καὶ πόνητος πορὶ πείσομι οἱ πάντα
λέγοντες. εἰσὶ δὲ τῶν γωϊκῶν χρῆσι ππὸς τε καὶ φιλοπέτορ.
καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ λαμπροὶ. οὐδὲν ἔσσορον ἐποδὲ κινῶν τ
ἢ πόνητα καθ' ἑμὴν μνήνην γένεσθ'. εἰ γὰρ καὶ τὰς ὀρμὰς πρὸς τ
εἰ μὲν μνήνης ἢ μὴν φησὶ δεδῶσθαι. καὶ τὰς μνήνη ποτὲ ἀπ
τῆς ἑμαρμύνης ἐμποδίζεσθ'. ποτὲ δὲ μὴ, ἀλλ' ὡς ππὸν
καθ' ἑμὴν μνήνην γένεσθ'. καὶ τὰ δοκοῦντ' ἐφ' ἡμῶν ἔργα. καὶ π
ρὶς αὐτοῖς ἔργοις χρῆσθ' ἡμῶν. ἀφ' ἡμῶν τῆς δόξ
τῶν ἀποπέσαν. εἰ γὰρ τῶν αὐτῶν αἰτίων πορὶ ἐσηκότων ὡς
φασὶν αὐτοὶ, πᾶσα ἀνάγκη τὰ αὐτὰ γένεσθ'. εὐχρῶν τ
ποτὲ μὴ γὰρ ποτὲ δὲ ἄλλως γένεσθ'. διὰ τὸ βέβαιον ὡς
ἐποκ' κληρώσθ' αὐτὰ ἀνάγκη καὶ τὴν ὀρμὴν τοῦ ζῶου ππὸν
καὶ πόνητος τῶν αὐτῶν αἰτίων πορὶ ἐσηκότων ἔστω γένεσθ'.
εἰ δὲ καὶ ἡ ὀρμὴ βέβαιον ἀκολουθεῖ, ππὸν λοιπὸν το
ἐφ' ἡμῶν. ἢ ἄσσορον γὰρ ἐφ' ἡμῶν τὸ ἐφ' ἡμῶν. τῶν δ' ἄν ἔργ
θρον, ἢ τῶν αὐτῶν πορὶ ἐσηκότων ἐφ' ἡμῶν ἢ γὰρ ποτὲ μὴ ὀρ
μῶν. ποτὲ δὲ μὴ ὀρμῶν. ἀλλ' ὡς καθ' ἑμὴν μνήνην καὶ τὰ τ
ὀρμὴ γένεσθ' αἰ. ἢ καὶ ἐφ' ἡμῶν γίνεσθ' κατὰ τὴν ἡμέραν
φύσιν καὶ ὀρμὴν καὶ κείσθ'. εἰ γὰρ οἰοντ' ἢν αὐτὴν καὶ μ
γένεσθ' αἰ. ἢ δὲ ἢ ἀν' ἡ πόνητος ἢ λέξουσ' ὅτι τῶν
πορὶ ἐσηκότων αἰτίων. ἀνάγκη τὰ αὐτὰ ἐπεδῶσθαι. γὰρ
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀγῶν καὶ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἀρεθῆσθ' αἰ. ἢ γὰρ
τῶν ὀρμῶν ἐφ' ἡμῶν τὰ ππὸν, ὅτι φύσιν τῶν ἡμῶν
τῶν λυγρῶν καὶ ἐπὶ τῶν περιλέγειν ἔργα τὸ κείσθ'. ἐπεδῶσθ'
φύσιν καὶ γὰρ ππὸν. ὡς σου καὶ ππὸν ἐφ' ἡμῶν ἐοικῶσ
φιλοπέτορ ἢ τῶν πορὶ ἑμαρμύνης. ἢ ἔστω τὸ ἀπ' ἡμῶν
ππὸν τῆς ἑμαρμύνης γένεσθ' αἰ. ἐφ' ἡμῶν ἔσθ'. τῶν γὰρ

αὐτῶν
καὶ
διὰ
πρὸς
μνή
ἀπ
αὐτῶν
ἐφ'
δὲ
ὅτι
ἢ μ
ἀπ
μνή
ππ
ππ
τῶν
λυ
ἀπ
ἀπ
τῶν
ἐφ'
τῶν
ἐφ'

Εἰ γὰρ ὄξυς ἀγκυρῶν ἴσῃ ῥυθμῶν, πρῆξι μὴ πρῆξι, τίς
ἤχρησται τῆς ἑαυτῶν ἰσότητος καὶ φιλονικῶν. ἄλλα καὶ ῥυθμοῦ
ἐκαστὸν ἀρτῶν μὴ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ῥυθμῶν περὶ ἑαυτοῦ.
Τὴ δ' ἄλλο φησὶν ὁ ῥυθμῶν. ἢ ὅτι καὶ ἡ περὶ ἑαυτοῦ τῶν
ἀντικειμένων καὶ ἑαυτοῦ ἐστίν. ἢ γὰρ περὶ ἑαυτοῦ ἐστὶ
ἡ μαχόμενῃ τῆ ἐπιθυμίας καὶ ῥυθμῶν ἐπι τῶν ἐγκε-
τῶν. ἢ τῶν ἐπιθυμῶν ἀκροῦσιν. ἢ γὰρ ἀντιπρὸς τῆ
τῆς ὄξυς ἀρχῆς αὐτῆς ὑπερτέσως. ἢ γὰρ ἡ περὶ ἑαυτοῦ
ἐφ' ἑαυτοῦ. **Περὶ τοῦ πῶς λέγει πλάτων τὴν εἰμῶνιν.**

Πλάτων δὲ λέγει τὴν εἰμῶνιν. τὴν μὴ κατ' ἐπίαν τὴν
δὲ κατ' ἐπίαν. κατ' ἐπίαν μὲν τὴν ῥυθμῶν πᾶντος ψυχῆς. κα-
τ' ἐπίαν δὲ τὴν ῥυθμῶν ἀπορραβασθῆναι. ἀλλ' ἵνα ἀναπό-
δραστον. καὶ εἰδὲ τὸ ῥυθμῶν ἀδραστον. τὸ ῥυθμῶν ῥυθμῶν
δεδοσθῆναι πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω. τὸ ῥυθμῶν
ψυχῆς εἰς διακόσμησιν τῶν ὄλων. κατ' ἐπίαν δὲ λέγει τὴν
ἐπίαν. τὴν τῶν δὲ τῆν ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν καὶ κα-
τ' ἐπίαν λέγειν. ἀπὸ γὰρ τῆς προνοίας ἐμφορῆς κατ' ἐπίαν
εἰμῶνιν. καὶ τῆς προνοίας ἐπιθυμῶν. οὐ μὴ πᾶν τῆς ἐπι-
θυμῶν καὶ κατ' ἐπιθυμῶν ἐπιθυμῶν. αὐτὸς δὲ ὁ ῥυθμῶν νόμος
ὄν φησὶ προνοίας ἐπιθυμῶν καὶ εἰμῶνιν. πάντα δὲ ἐ-
αυτῶν ἐπιθυμῶν. τὰ μὲν κατ' ἐπίαν. τὰ δὲ δὲ ὑπερτέσως.
Τὰ μὲν γὰρ περὶ ῥυθμῶν ἐπιθυμῶν ὡς πᾶν ἀναπό-
κατ' ἐπίαν ἐπιθυμῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἐπιθυμῶν συγκαταθέ-
σης καὶ κείσης καὶ ὄρμαι. τὰ δὲ δὲ ἀνάγκης ταύτης ἐπι-
θυμῶν δὲ ὑπερτέσως. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ περὶ ἑαυτοῦ
τῶν πρᾶκτῶν κατ' ἐπίαν. ὑπερτέσως δὲ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
μὲν ὄξυς αὐτῶν τῶν ὡς πᾶν δὲ ὑπερτέσως ἀκολουθῶν
τῆς ἐπιθυμῶν. οἷον. ἐφ' ἑαυτοῦ κείσθαι τὸ πλάτων.

ῥυθ-
ἡμῶν
γῆσ-
φου-
δρῶ-
κα-
ἐφ-
κα-
τοῖ-
ἀν-
μῶ-
α-
φ-
τ-
φ-
τ-
δ-
τ-
δ-
γ

καὶ τὸν αὐτὸν πλῆοντα καὶ μὴ ὑκβεναγίης
μὲν τοὶ ἄλλοι ἀπὸ αὐτῶν ἀλλ' ἠδέχομηνως. οὐ γὰρ ὑπε
ρακλιωθεὶς. οὐδέ τι βούλησιν αὐτοῦ δουλεύειν δὴ ἀναγκ
θε μὴ τὸν ἄπειν. καὶ γὰρ τῆς ἀναγκῆς δημιουργός ἐστιν.
ἀναγκῆ μὲν γὰρ ὑπεθήκε τοῖς ἀφροῖς. ὥστε αἱ
κατὰ αὐτὰ κινεῖσθαι. καὶ τὴν φάσμασιν. περὶ αἰ. καὶ
ῥίς καθόλου καὶ γνήσιος ὄρον ἀναγκαῖον ἔθηκεν. ὃν
εἰς ἕξοντα καλῶν ἡμέρων. ἀλλὰ ῥ. πῶντα καὶ
πῶντα ἔτι πῆναι. κατὰ ἀναγκῆς ὡς πάντα τὰ
κατὰ διαδοχὴν ἐγγράσει καὶ φθορὸν ἐν ἑαυτῷ φθ
ρεσθαι ἴσος οὐδὲς. περὶ αἰ. ὀνομάτων ὑκβεναγίης βι
τοῦ μὲν περὶ αὐτοῖς. αὐτὸς δὲ πάσης ἀναγκῆς ὄρον
γονέτος καθέστηκεν. ἀλλὰ καὶ κύριος καὶ ποιητῆς
ἐστίν. ὅθεν αἱ γὰρ ὡν καὶ φύσις ὅθεν αἱ αἱ κῆ. οὐδὲν
ἔτι φύσεως ἀναγκῆ ἔτι δεσμῶν νόμου ποιεῖ. πῶν
δὲ ἐστὶν αὐτῶς ἠδέχομην αὐτὰ ἀναγκαῖα. καὶ ἴνα ῥ.
ἀλλ' ἔτι σε ποτὲ τὸν δόμον ἡλίου καὶ σελήνης.
τῶν ἀναγκῆ φρομῆων καὶ ῥ. αἰσάντως ἔχοντων.
ἴνα δὲ ἔτι μὲν αὐτῷ κατὰ ἀναγκῆ πῆναι. ἀλλὰ
πῶντα κατὰ ἕξοντα ἠδέχομηνως. ἀπὸ δὲ ῥ. αἰ
ἡμέρας ἔποιησεν ὡς ἔπειτα μὲν αὐτοῦ γεαφῆ. ἴνα
μόνον ἠδέξεται. καὶ μὴ ἀλλόση τὸν θεοῦ τὸν ἔ
ξέρχης αὐτῷ τετάρτα τῆς ἀναγκῆ τῶν ἀφρων φορ.
ἔτι καὶ τῶν ἀφρων ἐπιτήρησιν διαφυλάττοι
ὡς τὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν. ἄλλοις ὄρτασιν καὶ ῥ.
κειμένους φθορῆ. ἴνα ἀπὸ πῶντων τῶν τῶν ἡμῶν
σῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκατάστατον βούλησιν κατὰ
νοήσωμ. οἳ δὲ ἑσῶκοι φασὶν ἀποκαθίσειν αὐτοῖς

τὰς πλανήτας ἐπέτοση μόνον. κατέταξε αὐτὸ μὴ πως καὶ πλε^{ως}
 ἄλλα τὴν ἀρχὴν ἕκαστον ἦν ὅτε τὴν ἀρχὴν ὁ κόσμος σω^{θη}
 ἐρηταῖς χροῶν περίοδοις. ἐκ κύρωσι καὶ φθορῆ
 τῶν ὀντων ἀποβάλλεται. καὶ πάλιν ὄξει ὑψηλῆς ἐπέτο
 αὐτὸ τὴν κόσμῳ ἀποκαθίσταται. καὶ τῶν ἀερων ὁμοίως
 πάλιν φρομίνων ἕκαστα τῶν ἐπιτη^ω πρὸς ἀποπεριόδι
 ηρομίνων ἀποδύαται ἀποτη^ω αἰ^ω. ἐσεδαγὰρ πάλ
 λιν σωκράτῳ καὶ πλάτωνι. καὶ ἕκαστων ἄνων συν
 ρίς αὐτοῖς καὶ φίλοις καὶ πολιταῖς καὶ τὰ αὐτὰ πρὸς αἰ^ω
 καὶ ρίς αὐτοῖς σωτῆ^ω αἰ^ω. καὶ τὰ αὐτὰ μὴ αἰ^ω αἰ^ω
 καὶ πᾶσιν πάλιν καὶ κώμῳ. καὶ ἄλλο ὁμοίως ἀποκα
 θίσταται. ἦγε αἰ^ω δὲ τὴν ἀποκαθίστασιν τοῦ παντός,
 ὄξει πάλιν ἄλλα πολλὰ κίς. μᾶλλον δὲ ἄς ἀποφρον.
 καὶ ἀτη^ω αἰ^ω τῶς τὰ αὐτὰ ἀποκαθίσταται. τοῖς δὲ ἄλλοις
 τοῖς μὴ ὑπερμεγέθους τῆ φθορᾶ τῆ αὐτῆ πρὸς ἀκολουθῆ
 σθῆται μετὰ περίοδῳ, ἦν ὅσκιον ἕκταύτης πάντα τ^ω
 μῆνοντα ἐσεδαγὰρ τῶν ὄξει πάλιν ὁμοίως. οὐδὲν γὰρ
 ξένον ἐσεδαγὰρ πρὸς τὰ γινόμενα πρὸς τὸν, ἀλλὰ πρὸς
 τῶς ὡσάτως ἀποδύαται ἀλλοίως ἀλλοίως τῶν ἀλλοίως.
 καὶ διὰ τῆ αὐτῆ τὴν ἀποκαθίστασιν φασὶ τῶν τοῖς χε
 ρι^ω αἰ^ω, τὴν ἀνάστασιν φασὶ ἀλλοίως. πολλὰ πλανῆ
 θῆτες. ἄς ἀποφρον γὰρ τὰ τῆς ἀνάστασως καὶ οὐ κατὰ πε
 εἶοδον ἐσεδαγὰρ τὰ τοῦ χυ^ω ὄξει πάλιν ἄλλα κίς αἰ^ω. ~

εἰσοδοῦν ἕσεσθαι

[Faint, illegible handwritten text in Gothic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Apr 11

11

A

Msc. Dresd.

Da. 58.

